

1 אך על זה נאמר "יתרועעו אף ישירו" - שעל-ידי ההנהגה של התכללות ואחדות, בחינת התיקון,
2 מעוררים את פנימיות הכוונה ששם הרצון הוא בבחינת התיקון דוקא, "ואוהב את יעקב" דוקא, ולכן
3 הנה "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה".

4 ט. ענין הנ"ל קשור גם עם מה שכתוב¹⁴ "ועמקים יעטפו בר", כפירוש רש"י⁴⁹ "שהזריעה צומחת":
5 זריעה - הוא ענין הביטול, שהרי הזריעה היא באופן שהגרעין והתבואה הנזרעים צריכים להירקב.
6 וזהו גם מה שהזריעה היא בארץ דוקא, שארץ מורה על ענין הביטול, וכמו שכתוב⁵² "ונפשי כעפר לכל
7 תהיה".

8 ודוקא על-ידי הביטול זריעה נעשית אחר-כך הצמיחה בתוספת מרובה על העיקר, כי הביטול דתיקון
9 מושרש בדרגא נעלית ביותר, שלמעלה מתהו ותיקון, ששם היא פנימיות הכוונה באופן ד"ואוהב את
10 יעקב", ולכן באה משם הצמיחה בתוספת מרובה לאין שיעור.

11 וענין הזריעה והצמיחה שייך לגלות מצרים ויציאת מצרים - כנ"ל (במאמר²) שהזמן ש"לכשו כרים
12 הצאן וגו'" הוא בחודש ניסן - כידוע בפירוש הפסוקים "וזרעתי לי בארץ"⁵³, "הבאים ירש יעקב יציץ
13 ופרח ישראל"⁵⁴ (כפי שה'צמצדק' מבאר בארוכה⁵⁵ בהגותיו לדיבור-המתחיל "הבאים ירש
14 יעקב"⁵⁶), דקאי על גלות מצרים ויציאת מצרים, שעל-ידי הביטול של הזריעה וההשרשה בארץ, "כי
15 תהיו אתם ארץ חפץ"⁵⁷, דהיינו, שבני-ישראל הם בבחינת ביטול בדוגמת הארץ שהכל דורסין עליה, הנה
16 על-ידי-זה דוקא נעשית הצמיחה דיציאת מצרים ומתן תורה.

17 והביאור בזה:

18 הענין דיציאת מצרים וחג הפסח הוא בחינת בן (כנזכר לעיל סעיף ג), שזוהי הבחינת ד"ואוהב את
19 יעקב", שרש התיקון. ולכן באה הגאולה דיציאת מצרים על-ידי ענין הביטול, זריעה בארץ דוקא, בחינת
20 התיקון.

21 לולי ענין הזריעה בארץ, הביטול דתיקון - הרי מצד הענין ד"שאון ימים", יכולים ה"מים רבים"
22 לכבות חס-ושלום כו'. ולכן הנה דוקא על-ידי הביטול והתכללות דתיקון, שזה מעורר את בחינת האור
23 שלמעלה מריבוי האור דתהו, ששם "ואוהב את יעקב" - הנה על-ידי-זה באה הגאולה.

24 י. בהמשך השיחה נתבאר מה שמביא רש"י⁵⁸ ממדרש⁵⁹ שמשה רבינו "דאג על שראה בישראל
25 רשעים דלטורין אמר מעתה שמא אינם ראויין להגאל", שדוקא החטא דלשון הרע מעכב את הגאולה
26 יותר מכל שאר החטאים (אפילו חטא עבודה-זרה, אף שחטא לשון הרע הוא רק "נאילו כפר בעיקר"⁶⁰)
27 - הוגה על-ידי כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א, ונדפס ב'לקוטי-שיחות' חלק ל"א עמוד 8 ואילך.
28 יא. וזהו גם הטעם לכך שרבותינו נשיאינו - החל מרבינו הזקן - עוררו ודרשו בלהט רב ("האָבן זיך
29 אַזויפיל געקאַכט") אודות ענין האחדות,

30 - כמבואר במאמר דיבור-המתחיל 'החלצו' לרבינו הזקן⁶¹, והרביים שלאחריו⁶², ועד למאמר דיבור-
31 המתחיל 'החלצו' לכבוד-קדושת אדמו"ר (מהורש"ב) נשמתו-עדן⁶³, וכן המאמר של כבוד-קדושת
32 מורי-וחמי אדמו"ר⁶⁴ -

33 כיון שדוקא ההנהגה באופן של אחדות והתכללות מעוררת את הענין ד"ואוהב את יעקב", ופועלת
34 את הגאולה.

(52) ברכת "אלקי נצור" בסוף תפלת העמידה (ברכות יז, א).

(53) הושע ב, כה.

(54) ישעי' כז, ו.

(55) אוה"ת שמות ע' עז ואילך.

(56) לתו"א שמות נג, ג ואילך.

(57) מלאכי ג, יב.

(58) שמות ב, יד.

(59) שמו"ר פ"א, ל.

(60) ערכין טו, ב.

(61) לקו"ת מטות פה, סע"ד ואילך.

(62) מאמרי אדהאמ"צ במדבר ח"ה ע' א'תשלט ואילך. וראה

גם אוה"ת מטות ס"ע א'שלו. ובהוספות ס"ע 47 ואילך.

(63) סה"מ תרנ"ט ס"ע נג ואילך.

(64) ד"ה איתא בוח"ג כו' שנדפס בסה"מ תרנ"ט בהוספות.

(62) מאמרי אדהאמ"צ במדבר ח"ה ע' א'תשלט ואילך. וראה גם אוה"ת מטות ס"ע א'שלו. ובהוספות ס"ע 47 ואילך.

(63) סה"מ תרנ"ט ס"ע נג ואילך.

(64) ד"ה איתא בוח"ג כו' שנדפס בסה"מ תרנ"ט בהוספות.